

tage Sagen op til fornøjet Overvejelse, har jeg intet at bemærke til den af Udvalget gjorte Indstilling om, at disse Andragender henvises til Indenrigsministeren. De mere almindelige Bemærkninger, den ærede Ordfører fremsatte, skal jeg ikke komme ind paa, jeg skal kun minde om, at naar man taler om, at vi ved Afgørelse af Indfødsrets Bevillingelse følge visse Regler, er dette altid at forstå saaledes, at det er Regler, fra hvilke der kan gøres Undtagelser, hvor Omstændighederne særlig tale derfor. Imidlertid er det godt, at man har Regler, som netop følges paa den Maade, jeg her har sagt, fordi man ellers let kommer til udelukkende at ledes af det Indtryk, som man faar af Omstændighederne i den enkelte Sag, og Afgørelsen vil da kunne blive meget vanskelig. Maa jeg endnu tillade mig en lille Bemærkning over for de to ærede Medlemmer, som hver for sig anbefalede de Mænd, der her er Tale om. Hvad der saaledes er udtalt, skal selvfølgelig komme med i Betragtning, naar Sagen kommer under Overvejelse, men jeg vil dog henstille til det høje Ting, om den Vej, man saaledes er inde paa, ikke vil kunne blive farlig i Vængden. Hvis de Folk, som have indgivet Andragende om Indfødsret og faaet Afslag, saa Indtryk af, at de efter et saadant Afslag med Held kunne gøre Forsøg paa at opnaa Indfødsret ved at henvende sig med Andragende til Rigsdagen, og hvis vi dernæst komme ind paa at behandle disse Andragender, inden de foreligge behandlede fuldt ud til Optagelse i vedkommende Lovforslag eller til endelig Afgørelse, tror jeg, det vil blive mindre heldigt. Jeg tror, at Rigsdagen efterhaanden vil modtage saa mange Andragender af den Slags, at jeg bare her vil tillade mig at mane lidt til Forsigtighed i saa Henseende.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling:

Andragenderne om Indfødsrets Meddelelse for

- 1) Carl Jonas Dvarfot og
 - 2) Jøns Peter Jønsen eller Hansson
- henvises til Indenrigsministeren vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af

Dobbeltspor m. m. paa Banestrækningen Røstilde—Korsør.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Rosleff: Jeg skal tillade mig at anbefale, at det foreliggende Forslag nyder hurtig Fremme i dette Ting. Forslaget, som har foreligget baade i Mar og i Jor oppe i Landstinget, angaar jo et Dobbeltspor fra Røstilde til Korsør, hvilken Udvidelse i længere Tid har været paa-trængende nødvendig, fordi Trafikken i saa høj Grad stadig er bleven forøget. Jeg maa antage, at et Spørgsmaal som dette, der har baade national og international Betydning, idet det angaar en af vore Hoved-aarer gennem Landet, hvor der foregaar en stor Trafik baade for Udlandets og for Indlandets Vedkommende, og som alle Medlemmer have Interesse for, ogsaa vil faa en venlig Modtagelse her. Da det ikke alene af Hensyn til Trafikken paa Linien Røstilde—Korsør, men ogsaa paa Grund af den store Trafik i de senere Aar har vist sig nødvendigt at foretage en Udvidelse og Forbedring af Røstilde Station, som er Knudepunktet for de sjællandske Jærnbaner, tror jeg at turde sige, at de Forandringer, der ere foretagne oppe i Landstinget, ganske vist have vaet i hvert Fald nogen Misnøje i Røstilde, men paa den anden Side erkender man, at det er taget venligt Hensyn til de Ønsker og Krav, som ere fremsatte, navnlig fra Røstilde Byraads Side. Jeg skal ikke komme ind paa her ved denne Lejlighed at omtale de af de fremsatte Ønsker og Krav, som ikke ere blevne opfyldte — det kan der maasse blive nærmere Lejlighed til i det eventuelle Udvalg —, men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at de Indstræmninger, der ere foretagne af Flertallet i Landstinget, ikke helt ud ere tiltraadte af den højtærede Indenrigsminister, og der kunde maasse derfor være Lejlighed til at tage under nærmere Overvejelse, om der ikke var nogen af de Ting, der ere blevne strøgne, der kunde genoptages. Det er imidlertid noget, jeg ikke skal komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg skal med det samme tillade mig at udtale, at jeg ligesom Flertallet i Landstinget nærer den Anskuelse, at det er en Udvidelse af Jærnbanenettet og ikke et nyt Anlæg, der her er Tale om, hvorfor jeg meget kan anbefale, at Udgifterne dertil blive afholdte paa de aarlige Finanslove, og at Beløbet ikke bliver stæffet til Veje ved Statslaan. Med disse saa